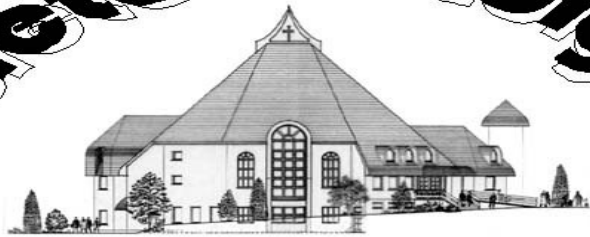

Szeretet – Szolgálat

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 112. szám

2002. április

Katona és az Inas

Most egy „nem véletlen”-ről szeretnék beszámolni. Régi történet.

Egy igeverssel kezdeném, mely a következő esetre ad feleletet.

„A Úr Angyala őrt áll az Istenfélők mellett, és megmenti őket.” Zsolt. 34. rész 8. verse.

Rendszeresen hallgattam régen a Monte Carlo rádió evangéliumi adásait. (Most MERA) Most is érdemes megkeresni műsorait. Érdekes, tanulságos, sokat segítettek a megtérésben, lelki fejlődésben igetanutmányozásban. Egy esti beszámolóban hallottam, hogyan mentette meg EL(O)I a megdöglött izraeli katona életét. Hétféltávoztást kapott alakulatától. Sietett haza szüleihez, szerelméhez. Tel Avivban ütösten átrohanva, autók közt cikázva futott. Ki nem futna szeretteihez néha megdöglöttül? Egyszer csak az út túlsó oldaláról kiabálást hallott. Katona, katona vigyázz! Elmondása szerint fel sem eszmélt, miért kiabálnak. Annyit érzett, hogy két kéz megragadja, és előrébb taszítja, tolja testét. A következő pillanatban egy autó száguldott el mögötte. Ha ez a kis lökés nem történik, akkor ő ott hal meg. Érezte EL(O)I keze tette ezt vele. Elgondolni is rossz, milyen fájdalom érte volna hozzátartozóit.

Mikor meghallottam az elbeszélést, sirtam és visszaemlékeztem, velem is ilyen történet. Engem nem toltak, hanem fékeztek a „láthatatlan” kezek. Régen, 1975. előtt voltam inas (ip. tan. hallg.) Pestlőrincen. Műhely-gyakorlatot Dedeó Gyula autószerelő kisiparosnál végeztem. Reggel 7,00 órától – estig, mikor meddig dolgoz-

tunk. Gyula bácsi keményen megfogta a tanonc kölyköket. Egyszer Berci tanulóársammal pénzt kértünk ebédre, azzal az ürüggyel, hogy nem hoztunk otthonról ebédet. Sikerült többször megismételni a trükköt. Ha jól emlékszem 10 Ft-ot kaptunk fejünként. Szóval elég volt, hogy a has tele legyen. Gyula bátyám biztos megneszelhette ravaszágunkat (ugyanis 9,20 Ft-ért fagyaltot, 80 fillérért 3 db zsemlet vettünk), megúhata, mert egy nap azt mondta, ezután hazamehetek ebédelni. Időbe belefér! Igazi tanító volt. Hála Istennek még él.

Egy nap felpattantam biciklimre.

Gyuszi bá', megyek ebédelni! – szóltam.

Rendben van, intette kezével, majd hozzátette:

Siess, sok a mosatlan alkatrész. Ne megint halat egyél, mint a múltkor! Gondoltam, nincs más hátra, beletaposok a pedálokba. Édesanyám már vár a finom sült falatokkal. Nagypapámtól kapott kerékpár bírta a kiképzést. Rajta, nekidőltem, hajts! Nem a főútvonalon mentem a forgalom miatt, hanem egy utcával lejjebb. Így gyorsabban haladtam. Viszont minden útkereszteződésnél elsőbbséget kellett adnom. Tehát fékeztem, körül néztem, azután továbbtekertem. Sietve az idő miatt. A Kossuth Lajos utcáról jöttem lefelé, mivel lejtős volt az út, élveztem a sebességet. A Városház utcához érve gondoltam egy merészet, nem fékezek, átsuhanok a kereszteződésen. De mi van, ha mégis jön egy jármű? Mi van, mi lenne, gondoltam. Elfordítottam a fejemet, füleltem, hátha hallok valami motort, vagy autót zajt. Semmi, tiszta a levegő. Rajta, tapostam a pedálokba. Abban a pillanatban, mikor a kereszteződéshez értem, jött egy autó. Hát ez meg honnan került elő? Jaj nekem, jaj mit tettem, még kiabálni sem volt időm. Beletapostam a kontrába, meg az első féket húztam, ahogy bírtam. Már

láttam szemeimmel, hogyan csapja el az első kereket az autó. Én repülök, leeseek, földön fekszek, vérzek, sírok, jajgatok, itt a mentőautó, be vagyok fáslizva, kórházban fekszem, injekciók, jönnek az orvosok, szüleim. Apám biztos jól elver. Amit megérdemeltem volna. Néha most sem ártana. Bicikli tönkrement, vége tanulmányaimnak, vége mindennek! Mindezek egy pillanat alatt felmerültek gondolataimban. Talán még sok minden más érdekes, a halál nem! Valójában mi is történt. “Véletlen” egy soka 1000 MB típusú autó jött. Fartomotoros lévén a hang később érkezett oda. Ezért nem hallottam semmit. Autós persze dudált, én fékeztem, ahogy bírtam. Nagyon rövidtávon belül megálltam. A kocsis és a kerékpár kereke között talán lehetett 5 cm. Akkor még nem értettem, hogy történt ez meg. Ilyen rövidtávon belül megállni. Ez fizikailag képtelenség, lehetetlen, sokat tépelődtem az eseményen. Nem dőltem se jobbra, se balra, a kerékpár nem csúszott ki alólam. Máskor egy kontránál óriásikat estem, kicsúsztam, összetörtem magam. Csak álltam ott, mint egy nagy rakás tehetetlenség! Mikor meghallottam a rádióműsort, akkor értettem meg mi történt valójában, akkor ott velem Zsolt 91. rész 11-12. verse.

Az Úr Angyala valami csodálatos módon lefékezte azt a vad, megdöglött suhanc bringást. Ekkor már szólt, hívott, figyelmeztetett az Úr. Sajnos pikkely volt a szemeimen. Nem ismertem fel a csodában szeretetét, kegyelmét. De köszönöm, hogy végül is rám talált. Örökké hála vagyok érte! És, hogy minden nap formál, alakít. Még egyszer köszönöm.

És köszönöm a testvérek figyelmét.

Egy ének jut eszembe. Hit hangjaiból (109)

“Zengd Jézus nevét, zengd világ...”

Dani Tibor

Kérdések

Vannak-e közöttünk harmincnyolc éve betegek, akik azért nem gyógyultak meg, mert mi nem vettük észre, hogy mi vagyunk azok az emberek, akiknek a víz mozdulásakor célhoz kell juttatni őket?

Bálám számara megfeddte engedetlen gazdáját. De mit szólánánk, ha megszólálnának a mi közlekedési eszközeink is?

Ki a fiatal?

A fiatalág mércéje nem az életkor, hanem a szellem és a lélek állapota: az akarat- és képzeletőerő, az érzelmek intenzitása, a jókedv és a kalandvágy győzelme a lustaságon. Csak az öregszik meg, aki lemond eszményeiről. Az évek múlásával ráncossá lesz az arcod, de ha kiállsz benned a lelkesedés, akkor lelked ráncosodik meg. Gondok, kétségek, az önbizalom hiánya, reménytelenség: mind hosszú évek, melyek nemcsak a testet húzzák le a föld porába, hanem a lelket is. Az ember – akár tizenhat éves, akár hatvanhat – csodára szomjazik, elámul a csillagok örökkévalóságán, a gondolatok és a dolgok szépségén: nem fél a kockázattól: gyermeki kíváncsisággal várja: mi lesz holnap: szabadon örül mindennek. Olyan fiatal vagy, mint a reményeid, olyan öreg, mint a félelmed. Fiatal, mint a hited, öreg, mint a csüggedésed. Fiatal vagy, amíg befogadod a szépség, az öröm, a merészség, a nagyság – az ember, a föld, a végtelenség hírnökeit. Csak akkor öregszel meg, ha már nem szárnyalsz, és hagyod, hogy a pesszimizmus és a cinizmus megdermessze a szívedet.

Albert Schweitzer

Jézus iránti szeretet

Kedves Jézus, szeretlek én,
Segíts át az élet tengerén,
Ha vihar dúl fejem fölött,
Legyen oltalmam szerény szíved,
Minden veszélyt elűz egy mosolyod,
Lelkem megnyugszik, ha veled vagyok.
Kedves Jézus, szeretlek én,
Segíts át az élet tengerén.

Zsótér Ferencé

A barátságról

A barátság aranyfonal,
De arra bizony jól vigyázz,
Mert ha egyszer elszakad,
Össze lehet ugyan kötni,
De a csomó megmarad.

Zsótér Ferencé

Ajándékok, amelyek nem kerülnek semmibe!

1. Egy jó szót szólni,
2. egy beteget felvidítani,
3. óvatosan csukni be az ajtót,
4. apróságnak örülni,
5. mindenért hálásnak lenni,
6. jó tanácsot adni,
7. egy levél megírásával örömet szerezni,
8. jogos panaszt nem melegíteni fel újra,
9. nem tenni szóvá, amit a másik hibázik,
10. a levert hangulatot nem venni komolyan,
11. nem sértődni meg egy félresikerült szó miatt,
12. megtalálni a dicsérő, elismerő szót a jóra,
13. megtalálni az együtt érző szót a megaláztattnak,
14. találni egy tréfás szót a gyerekeknek,
15. elismerni az elkövetett helytelenséget,
16. örülni a holnapra napnak,
17. bizonyos dolgokra aludni egyet,
18. mindenre rászánni a kellő időt és gondot, és MINDENBEN ÉS MINDENBEN szeretetben lenni!

○
Április 2. Azért van oly sok hidegség az emberek között, mert nincs bátorságunk olyannak lenni, amilyenek valóban vagyunk

Albert Schweitzer

○
Április 3. Az ember csak a mások felé megnyíló szeretetben ismerheti fel igazán önmagát: hogy képes szeretetet adni és kapni.

Boros László

○
Április 4. Igen gyakran megtörténik, hogy meg akarjuk menteni a hitet, és elveszítjük a szeretetét.

XIV Benedek Pápa

○
Április 7. Aki tudja miért szeret – nem szeret igazán.

G.K.Chesterston

○
Április 9. Ha nem szeretsz, ne várd, hogy szeressenek

Friderich Schleiermacher

○
Április 10. Szeretni ellenségeinket: az egyetlen mód. Hogy egyetlen ellenség se maradjon a földön.

Giovanni Papini

○
Április 12. Életünk minden pillanatában két út áll előttünk: az egyik az önzésünk, a másik a szeretet útja.

Chiara Lubich

Isten mérlegén

Íme, Előtted állok én,
Hevesen tör át lelkemen
A dicsőséges égi fény.
...És én lehajtom a fejem.

Itt igazságod mérlegén
Némán magamba roskadok,
Mert látom Istenem, hogy én
Lelkileg mily könnyű vagyok.

Most látom, hatalmas Uram,
Fényednél üres életemet,
Céltalan, úttalan utam:
...A felbillentett mérleget.

És közben úgy fáj a szívem,
Mert folyton arra gondolok:
Másoknak kincsem hogy vigyem,
,Ha én is ily szegény vagyok.

Íme, Előtted állok én,
S sírom suttogva, csendesén:
"Itt a szívem – üres edény -,
Töltsed tele, óh Istenem!"

Tégy hát gazdaggá engemet,
Küldd bő áldásod énnekem!
Növeld, erősítsd lelkemet,
Hogy súlyt nyomjak a mérlegen!

Vámospércs, 1958. Nagy László József

○
Április 14. A szeretet az egyetlen, ami a tékozlás útján gyarapszik. Annál több lesz, minél többet elajándékozunk belőle.

Ricard Huch

○
Április 21. Soha nem jelentéktelen az, amit szeretetből cselekszünk.

Szent-Gály Kata

○
Április 22. Egyikünk sem él önmagának: mindnyájan másokéi vagyunk.

Szent Gergely

○
Április 23. A felebaráti szeretet egyetlen kiút önmagamból és bejárat a másik emberbe, semmi-vel sem pótolható személyes ügyünk.

Pilinszky János

○
Április 24. Igen sokszor az a baj, hogy az emberben nem a felebarátot, hanem a szomszédot látjuk.

Albert Schweitzer

○
Április 28. Barátokat, ellenségeket magunknak mi szerezzük – de a szomszédokat Isten teremti.

Megtapasztalások Isten közelében

Beszélgetés id. Almási Mihálynéval

Régi kedves történet jut eszemben, ami felejtethetlen élményként maradt meg bennem.

A gyermekeim egész kicsik voltak. A kislányunk óvodás korú volt, a fiúk 5 és 9 évesek voltak. Azelőtt soha sem voltak kis állataink, és egyszer a piacon megláttam hét kis kacsát. Tudtam, hogy a gyermekeim nagyon fognak örülni és megvettem ezt a hét kis kacsát és hazavittem. Nagyon örültek a kiskacsáknak és elhatároztuk, hogy a szomszéd ház ereszé alatt egy kicsi helyet elkerítünk a kis kacsáknak és éjjelre mindig összeszedjük őket. Egyetlen egyszer történt meg, hogy elfelejtettük összeszedni a parányi kis állatkákat. Reggel, amikor felébredtem, akkor jutott eszembe, azonnal odaszaladtam az eresz alá és azt láttam, hogy vége van a hét kis kacsának, mert nagyon hideg volt éjszaka. Ki vannak meredve, fekszenek holtan. Gondoltam magamban, hogy most mit fognak szólni a gyerekek, ha felébrednek. Ilyen nagy mulasztást, hogy elfelejtettük! Egyik gyerek felébred, kijön a szobából és kérdezi, hogy Anyukám! Csak nincs valami baj, olyan szomorú tetszik lenni. – ez a legnagyobb gyermek volt – Képzeld kisfiam, nem szedtük össze a kiskacsákat és elpusztultak. Gyorsan elszaladt megnézni, hát ő is látja, hogy végük van. Gyorsan bemegy és szól a többi gyerekeknek, hogy képzeljétek, nem szedtük össze a kiskacsákat, és mind elpusztult. Erre a két kisebbik gyerek azt mondja, hogy hát gyorsan imádkozzunk és akkor fel fognak támadni. Édes jó Mennyei Atyám – gondoltam, ki van zárva, hogy ezek felébredjenek. De egyre csak biztatták egymást, hogy rohanjunk és imádkozzunk.

Az anyukám ugyan abban a házban lakott és szaladok át és elmesélem, mi történt. Ő is megnézte és nyugtázta, hogy ezekben sajnos nincs élet. De hát most mit csináljunk akkor, hisz a gyerekek imádkoznak és mondják, hogy biztosan fel fognak támadni. Ezek sajnos nem fognak, mondja édesanyám. Szaladok vissza, és hallom, hogy a gyerekek imádkoznak, és mondják, hogy „Úr Jézusom, mi az neked hét kis kacsá!” Feltámasztottad te Jairus leányát is meg

Lázárt is. Úr Jézusom, neked semmi az, hogy feltámadjanak. A másik gyerek is rámondta, „Mi az Neked Úr Jézusom.” Térdeltek és imádkoztak. Szaladtam vissza édesanyámhoz és mondtam:

jaj Anyukám, ezek a gyerekek csak imádkoznak, most mit csináljunk? Fiam, meg sem tudok szólalni. Hogy mondjuk meg nekik, hogy ne imádkozzanak, hisz az Úr Jézus ezt úgy sem fogja meghallgatni.

Anyukámnak eszembe jutott, hogy próbáljuk betekerni őket rongyocskába és rakjuk oda a téglából berakott tűzhely mellé. Sajnos nem történt semmi változás. Nekem csak hullott a könnyem, mint a zápor, hogy a gyerekek most meg fognak botránkozni, mivel imádkoznak és nem történik semmi. Szaladnak ki és kérdezik, hogy Anyukám mozognak-e? Nem mozognak ezek édes kisfiam!

Akkor rohanjunk vissza – mondják. És megint csak mondják, hogy mi az neked Úr Jézus.... Aztán újra szaladnak az imádkozás után, hogy mozog-e már a kacsá? Kórusban mondtuk anyukámmal, hogy sajnos nem mozognak – nem mertük mondani, hogy nem is fognak mozogni. Emlékszem rá, hogy Tibi fiam szaladt utoljára megnézni, hogy élednek-e már? – és egyszer csak azt mondja, tessék csak nézni, az már hápog! – Odanézek és tényleg egy kacsá már nyitogatja a száját. Azt mondja Tibi fiam, akkor rohanjunk vissza, mert egy már él! – a többi is élni fog. És folytatták az imádkozást addig, amíg egytől egyig minden kacsá fel nem éledt.

Van a Bibliában egy bibliajelzőm, amin rajta vannak az imádkozó gyerekek és ezek a kacsák megörökítve. A férjem lefényképezte őket.

Az volt egy nagy belső harcom, hogyan mondjam meg a gyerekeknek, hogy az Úr Jézus nem fogja meghallgatni ezt az imádságot, pedig ők annyira hiszik. Emberileg teljesen lehetetlen volt. És minden kacsá feléledt. Csodálatos, hogy az Úr meghallgatja a hittel elmondott imádságot, a lehetetlennek látszót is. Ez számunkra is örök tanulság volt, hogy amikor úgy látszik, hogy semmi remény, akkor is bízhatunk benne. És a gyermeki hitet így jutalmazza meg a Jó Isten és tőlünk is ilyen gyermeki hitet vár.

Sáfár2002/2 – Bánszki Jánosné

Hogyan hívjuk Istent?

Útitársam a vonaton amellelt kardoskodott, hogy Istent csak Jehovának nevezhetjük, és súlyos következménye lesz annak, ha nem ezt tesszük.

VÁLASZOM: Ön tudja, hogy Istennek több neve is van a Bibliában, de elfogadom, hogy Jehova az Ő személyneve. Néhai, jó apám személyneve Fodor János volt. De a falunkban többen Fodor bácsinak, mások János bácsinak, vagy Jani bátyámnak, mester úrnak, szomszéd bácsinak nevezték aszerint, hogy kinek milyen kapcsolata volt vele. Én azonban egyik névvel sem neveztem, egyszerűen csak APÁMNAK hívtam.

Engedje meg, uram: ha Jézus felhatalmazott arra, hogy atyámnak nevezzem az ég és föld teremtményét, akkor én boldogan így nevezem Őt (Mt. 6:9).

Minden titok kitudódik

ERZSÉBET: Eszter azt mondta nekem, hogy te megmondtad neki azt, amit Júliáról mondtam, pedig nagyon kértelek, hogy senkinek meg ne mondd.

MÁRIA: Igazán nem szép tőle, hogy elárulta ezt neked, hiszen csak azzal a feltétellel mondtam meg neki, ha ezt nem teszi. Luk 12:2-3; Jak 5:9.

B.H. 1992.02.23. F.J.

Címzett nem fogadta el!

Sok évvel ezelőtt a sajtó beszámolt egy fiatalemberről, aki tudatlanul elutasított egy milliós örökséget. Hogy történhetett ilyesmi?

Két fiútestvér kivándorolt Amerikába. Mivel ügyesen és szorgalmasan dolgoztak, hamarosan meggazdagodtak. Amikor egyikőjük meghalt, vagyona a másikra szállt. Azonban ő sem élt sokáig. Mielőtt elhunyt, teljes gazdagságát egyetlen európai unokaöccsére hagyta. Az illető meg is kapta az ajánlott levelet, de megtagadta az átvételét, mivel az nem volt kellőképpen felbélyegezve. Amiatti bosszúságában, hogy valami jelentéktelen portót kellett volna fizetnie, vissza-

küldte a levelet ezzel a megjegyzéssel: "Címzett nem fogadta el!"

Miután az egyetlen örökös nem tartott igényt az örökségre, a vagyont átszámított az amerikai államra. Csak három évtized múlva tudta meg az unokaöcs, hogy mi volt a tartalma annak a levélnek, amit mérgében dacosan elutasított. A vagyont megszerzése iránti összes fáradozása eredménytelen maradt, mivel az ügy réges-rég el-évvült. Sem panasz, sem kérés nem tudott ezen a tényen változtatni.

Az örökkévalóságban sokan fognak keseregni, mivel elutasították a legnagyobb örökséget, az örök élet megnyerését. Isten csupán annyit várt tőlük, hogy ismerjék el bűnös voltukat, kérjék a bocsánatot és köszönjék meg az örök élet ajánlódát.

A Biblia felteszi a kérdést: "Hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ily nagy üdvösséggel...?" (Zsid.2:3). Milyen csodálatos esztendő lehetne számokra 2002, ha minden időknek ezt a legnagyobb kínálatát, Jézus Krisztusnak Golgotán szerzett üdvösségét elfogadnád, és nem utasítanád el magadtól.

Örök

Az Írásokban jártas, komoly hívő igehirdetőhöz azzal a kérdéssel fordult egy leány, hogy magyarázza meg neki ezt a szót: örök. Kérése közelebbi megvilágítására a következő Igét említette:

"Távozzatok tőlem ti átkozottak az örök tűzre", s egy másikat: "Ezek pedig elmennek az örök győtrelemre".

Mit jelent itt ez a szó, hogy "örök"? – kérdezte a leány kíváncsian, és arra várt, hogy most egy tudományos és kimerítő magyarázatot hall a témáról. Nagy meglepetésére azonban semmilyen feleletet nem kapott.

Csodálkozva nézett Isten emberének az arcára, és ámulva látta, hogy annak szeme részvétellel, bánattal telik meg, s arcán könnyek folynak végig.

A leány egy pillanat alatt megértette, hogy kielégítő feleletet kapott. Átérezte, hogy az örök kárhozat sokkal komolyabb dolog, semhogy az kíváncsi kérdés tárgya lehetne. Rádöbrent, hogy ha úgy szeretjük felebarátunkat, mint önmagunkat, akkor nem gondolhatunk örök veszedelmükre a legmélyebb megrendülés nélkül.

Élet és Világosság

A világ világossága

Santi volt a neve annak a kislánynak, akiről mesélni akarok.

Messze-messze lakott a távoli Kinában. Santi, korához képest nagyon kicsi volt. Törékeny, gyöngye és sajnos vak is. Az volt a nagy szerencséje, hogy bátyja egész szívvel szerette. Mikor a fiú munkáját este befejezte, odaült a kis Santihoz és együtt töltötték idejüket. Elmesélte neki, hogy mi történt egész nap, és minden kérdésre türelmesen felelt. Amit Santi nem értett, azt igyekezett neki megmagyarázni. Gyakran mondta neki: - Kis testvérem, ne légy szomorú, én vagyok a te szemed. Santi egy alkalommal így felelt: - Ó, Fong, úgy szeretnék egyszer látni valamit, amit te még nem láttál, hogy elmagyarázhassam neked. - Ez bizonyára soha nem lesz lehetséges, - mondta Fong kis gondolkodás után.

Mikor a fiú tíz éves lett, a nyári hónapokra a nagybátyjához utazott. Ez aratásnál kellett segítenie. Ez az idő a kis Santi számára nagyon hosszúnak tűnt. Az anyának túl sok munkája volt ahhoz, hogy kislányával foglalkozzon, az apa reggeltől estig távol tartózkodott.

Santi nagyon szomorúan ült zsámolykáján és gyakran gondolta: - Bárcsak átélhetnék valamit, amit elmesélhetnék Fongnak, mikor hazajön!

Egy délután szokása szerint megint a kapu előtt üldögélt és idegen hangot hallott. Anyja odakiáltott neki:

- Santi, látogatód érkezett.

Santi félénk volt, az idegentől különösen elhúzódott. De az ismeretlen hang oly kellemesen csengett, hogy Santi hamarosan felengedett.

-Misszionárius vagyok – mondta az idegen asszony. Azután beszélni kezdett a vak leánynak Isten szeretetéről, az Úr Jézusról, Isten Fiáról és váltságfaláról a Golgotán. Ez mind új volt a kis Santinak. Mikor az idegen nő távozni készült Santi kérte hogy minél előbb jöjjön újra. Jött is, egész nyáron, csaknem minden nap, és beszélt a Megváltóról. Mikor Santi egyedül maradt, elgondolkozott azon amit hallott. Egy napon az Úr Jézus megnyitotta a vak leányka szívet. Megköszönte Isten nagy szeretetét, megköszönte az Úr Jézusnak hogy eljött, és örte a kis vak Santiért is meghalt. Nagyon boldog lett ezután.

Mikor elmúlt a nyár, Fong hazaérkezett.

Már az első nap húga mellé ült és mesélni kezdett mindenről, amit látott, hallott, átélte. Volt miről beszámolnia. Azután megkérdezte: - Kis testvérem, és te mit csináltál a nyáron?

Valami olyan válaszra számított, hogy nem csinált semmit, csak ült szokott helyén a ház előtt és várta őt. De meglepetésére Santi azt válaszolta: Ó, Fong, nagyon szép nyarat éltem át! Egy idegen néni csaknem minden nap eljött hozzám, és beszélt nekem az Úr Jézusról. Mesélni kezdett nagy testvéremnek mindenről, amit hallott, és ami szívét betöltötte. Azt is megmondta, hogy az Úr Jézus, Isten Fiát befogadta a szívébe, mint Urát és Megváltóját.

Fong figyelmesen hallgatta. Eltöprengett azon, amit hallott. Már régen tudta, hogy neki is szüksége van Megváltóra. Szeretettel nézett kis vak testvére, arcockáját két keze közé vette és azt mondta: -Santi, kis Santim. Most láttál valamit, amit még én nem láttam. Kivánságod teljesült.

Te ... megláttad a világ Megváltóját! Igen, Santi meglátta a világ Megváltóját.

Látta Őt, a világ világosságát, és befogadta. Élete tartalmat nyert. Most már ő is világíthatott Megváltójáért. Rövid idő múlva Fongot a bátyját is a Megváltóhoz vezette.

Búzás Ildikó – Sáfár 2002/2

A feketekávéról, Stanley Jones naplója nyomán

Kérsz feketét? – szólította meg Stanley Jonest egyik reggel néger szolgálója.

Nem – hangzott a válasz.

Néhány perc múlva egy másik szolga jött, párolgó feketekávéval a tálcáján.

Kérsz feketét? –

Igen! – és máris nyúlt a forró kávé után Stanley Jones.

Amikor ezt az előző szolga meglátta, megbotránkozva és sértődött szemrehányással mondta:

Miért nem tőlem fogadtad el a kávé, hiszen én éppen olyan jó kávé hoztam volna neked?

Mert te csak beszéltél róla, elméletben – a másik pedig minden különösebb beszéd nélkül adta a gyakorlatban. Így vagyunk mi is Krisztussal. Ha elméletben kínáljuk az embereknek, nem kérnek belőle; ha viszont életünkkel visszük, örömmel fogadják.

dr.Sz.J.

Gyülekezeti hírek

Február 7-én lelkipásztorunk és felesége részt vett a miniszterelnök előadásán a Pesti Vigadóban, ahol Orbán Viktor a 2001-es esztendőt értékelte.

Február 15-én a "kis ifjúság" elkísérte Almási testvér Rákosszentmihályra, ahol az ottani ifjúság meghívására és felkérésére lelkipásztorunk "a világ vége" címmel tartott előadást.

Február 19-én vettünk végső búcsút Balog Jenő testvértől, aki hosszú évtizedeken keresztül volt gyülekezetünk előljárója. A gyászistentiszteleten Almási testvér mellett szolgált Kübler János, szegedi lelkipásztor testvér is.

Február 24-én délelőtt mutattuk be Szabó Noémit az Úrnak, és imádkoztunk érte. Délután a péceli testvérek meghívására énekkarunk és lelkipásztorunk Pécelen szolgált.

Február 27-én előjárósági órát tartottunk, ahol elsősorban gyülekezetünk lelki fejlődését elősegítő kérdésekről beszélgettünk.

Március 6-án második alkalommal tartottuk meg "beszélgessünk" címmel azt az alkalmat, amelyen a legkülönbözőbb témákról szabad beszélgetést folytatunk.

Március 7-én lelkipásztorunk részt vett egy TV kerekasztal beszélgetésen a PAX tv stúdiójában, amelynek témája a hívők együttműködése, az ökumené volt.

Március 10-én gyülekezeti órát tartottunk, ahol három testvér rendezte tagságát, két törekvőt pedig felvett tagjai sorába a gyülekezet. Adjon az Úr síríg tartó húséget nekik.

Március 12-én lelkipásztorunk a Parlamentben tárgyalta a Parlamenti Imacsoport Közhasznú Alapítvány terveiről. (Az Imacsoport egyik alapítója Almási testvér).

Március 14-én a köztársasági elnök, a miniszterelnök és a házelnök meghívására lelkipásztorunk és felesége részt vett a március 15-i központi ünnepi rendezvényen az Operaházban.

Március 21-én gyülekezetünkben nagy sikerű hangversenyt adott az izraeli SHARON KATZIR művészeti középiskola 40 diákja.

Március 24-én virágvasárnap ünnepi istentiszteleten emlékeztünk Jézus Krisztusra, a mi Messiásunkra.

dr. Almási Mihály

Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint. Eltemették, és ... feltámadt a harmadik napon." 1kor 15.3b-4

Virágvasárnap, a nagypénteki és a húsvéti történetekről szolt az Ige március hónapban az Anyaoltalmazó Otthonban. Óvodások és az iskolások megérthették, hogy Jézus Krisztus helyettük, miattuk szenvedett és halt meg a kereszten. Jézus mondta: „ Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is él” Ján. Ev. 11:25

Surányi Pálné

Könyvszemle

Cseri Kálmán:

„Amikor eljött a pünkösöd napja ...”

Jézus mondja: „Újjonnan kell születnetek. A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.”

A hasonlat arra utal, hogy a szelet nem látjuk, de a munkáját tapasztaljuk. Isten Lelkének a jelenléte sem látható, de munkája, amit az emberekben elvégez, nagyon is valóságos.

A legkeményebb szívet is újjáteremti, a legelrettettebb bűnöket is világosságra hozza, a legkétségbeesettebb embert is meg tudja vigasztalni, s új erővel tölti meg.

Rozgonyiné Asztalos Piroska

Poklosokat tisztítsatok ...

Nagyon gazdag múltat és még gazdagabb jelent mutat be a sok figyelemmel és szakértelemmel összeállított mubka. Bár emberkről, régiekről és maiakról szól, mögötte mégis a Mindenható Isten áll, aki csodálatos módon hívott és hív el sokakat a legszerencsétlenebbek: a leprások megsegítésére.

.... a Magyarországi Lepramisszió megalakulása Dobos Károly református lelkipásztor nevéhez kötődik ...

Fordított sorrend

Tónival a buszon találkoztam össze.

Hol jársz ilyen késő este? – kérdeztem, amikor sikerült végre megkapaszkodnom.

A kutyámnál voltam.

Az állatkórházban?

Á, nem. A város túlsó szélén, a kertben.

Vikendház? Hobbikert?

A csudát! A nagymamámék laknak ott. Ilyenkor, télen ott szokott lenni, mert kényelmetlen a reggeli sétáltatás. Hideg van.

Hallgattam.

Tulajdonképpen örülnöm kellett volna; milyen nagyszerű dolog, a kutya összeköt két generációt. Közelebb viszi az unokát a nagyszülőkhöz, és a nagyszülőket az unokákhoz. Milyen nem mindennapi szerep!

És mégsem örültem. Ebből a látogatásból ugyanis a nagyszülők kimaradtak. "A kutyámnál voltam." Mindössze ennyit jelentett ismerősömmek ez az este.

Valahogy mindig összeszorul a szívem, amikor a nagyszülőknak járó szeretetet a kutya kapja, az unokáknak kijáró gondosságot, babusgatást a cicák élvezik, és így tovább.

Nem folytatom a sort. Utolsó állomásként kívánkozik ide az, amikor az Istennek járó tiszteletet, dicsőséget embereknek osztogatják. Vagy éppen fordított a sorrend? Azért keverjük az emberi és állati értékrendeket, mert összekuszáltuk az istenit az emberivel?

A bibliai szóhasználat szerint az utolsó napok jellemzője ez: "nehéz idők". A fenti eset kapcsán hadd fordítsam ezt most stilszerűen így mai nyelvre: kutya világ!

Dobos Péter / B.H.89.04.16.

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felélős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban

Interneten: <http://ps.hu/szeretet-szolgalat>

Következő lapzárta: 2002. április 28.

F a k a n á l

Marhaszeletek tormás töltelékkel

Hozzávalók 4 személyre: 4 nagyobb marhafel-sál szelet (kb. 70 dkg), 2 evőkanál reszelt torma, 2 evőkanál apróra vágott kapribogyó, 1 kis fej finomra vágott hagyma, 2 evőkanál apróra vágott cékla, 2 tojássárgája, örölt bors, só, a sütéshez olaj vagy vaj.

A felszeleteket mindkét oldalán sózzuk, borsozzuk. A töltelékhez összekeverjük a reszelt tormát, a hagymát, a céklát, a kapribogyót és a tojássárgáját. A húсок egyik felé bekenjük a masszával, visszahajlítjuk rá a másik felét, és hűtővel összetűzzük. Bő forró olajban vagy vajban mindkét oldalán hirtelen süsük át a töltött szeleteket. A húst csak közvetlenül a töltés, illetve a sütés előtt sózzuk meg, mert különben összeugrik és rágós lesz. Tálalásnál még egy kis forró vajot locsoljunk a húсок tetejére. Kis kockára vágott sült burgonyát és csemegeuborkát adjunk hozzá.

Egy kis derü...

Két férfi beszélget.

– Képzeld, már hetek óta álmatlanságban szenvedek.

– Nekem is sokáig ez volt a problémám.

– Na, és mit csináltál?

– Elszámoltam háromig, és már aludtam is.

– Háromig?!

– Sőt, néha negyed négyig is.

Árulkodó jel

– Ma nem fogtam semmit – panaszkodik a feleségének a horgász.

– Tudtam előre.

– Honnan?

– Itthon hagytad a pénztárcádat.

Hogyan lehet víz segítségével fényt előállítani? Megmossuk az ablakot.

Ujjával mutatja a páciens az orvosnak:

– Ha itt megnyomom, nagyon fáj, ha lejjebb megnyomom, nagyon fáj, ha a másik oldalon megnyomom, nagyon fáj, ha feljebb megnyomom, ott is fáj. Mi lehet a bajom?

– Talán el van törve a mutatóujja – feleli az orvos.